

Bài văn mẫu Tả một cảnh đáng nhớ trong chuyến về thăm quê em - Mẫu 1

Quê hương luôn là những gì bình dị, gần gũi nhất đối với em. Mỗi chuyến về thăm quê, em đều có nhiều kỉ niệm đáng nhớ. Em rất nhớ những buổi chiều thả diều cùng các bạn của em.

Những buổi chiều gió lộng chúng em thường chạy lên triền đê chơi. Buổi sáng triền đê là bãi cỏ cho trâu gặm. Buổi chiều nó trở thành sân chơi thả diều của trẻ con chúng em. Lúc ấy vẫn còn nắng nhưng là cái nắng dịu nhẹ, không còn gay gắt nữa. Ở đây có bãi cỏ xanh mướt, hàng tre rì rào reo vui cùng gió. Trời cao, trong vắt, những đám mây trắng xen hồng cam lơ lửng trên bầu trời. Ông mặt trời từ từ đi về phía tây. Không gian thoáng đãng như làm cho chúng em thích thú hơn. Ai nấy đều reo hò vui vẻ. Trên tay mỗi đứa trẻ là một con diều. Đầu tiên chúng em đòi xem diều, xem dây diều của nhau. Dây diều nào sờn mà muốn thay dây thì phải cõng bạn để có dây. Tiếng cười ha ha, tiếng vỗ tay đôm đốp rộn vang cả góc trời quê.

Chỉ một lát sau, những con diều đủ hình hài, màu sắc từ từ được bay trên bầu trời. Diều chim phượng diều cá mập, diều voi, diều gấu... Có một vài con diều giấy hình thoi do các bạn tự làm. Các bạn còn sáng tạo vẽ thêm con mắt đen to, cái miệng rộng và gắn thêm cái đuôi ở sau nữa cho con diều thêm sinh động. Chúng em thích thú thi xem ai thả diều cao hơn, xa hơn. Gió như ủng hộ những cánh diều mơ ước. Gió đẩy diều bay cao, bay xa. Khung cảnh trời chiều với những cánh diều ấy thật yên bình làm sao!

Mỗi lần đi thả diều em luôn cảm thấy hân hoan, náo nức. Những lúc ấy em được thả hồn bay theo những cánh diều mơ ước. Em mơ mộng nghĩ về những niềm vui nho nhỏ của mình. Em mong rằng em sẽ nhiều lần được về thăm quê để được thả diều cùng các bạn nhiều hơn.

Bài văn mẫu Tả một cảnh đáng nhớ trong chuyến về thăm quê em - Mẫu 2

Tôi yêu quê hương tôi như yêu mẹ, yêu cha. Quê hương chính là một phần máu thịt của tôi, bởi vậy mà khi nhắc về quê hương lòng tôi không khỏi bồi hồi, xao xuyến. Dù tất ít khi có cơ hội được về thăm quê nhưng mỗi chuyến về quê đều khiến tôi cảm thấy yêu thương và hạnh phúc đến lạ .

Tôi còn nhớ đó là mùa hè năm tôi lớp 4, được ngoại lên dẫn về quê chơi. Thôn quê của tôi có dòng sông nhỏ trôi lững lờ, có cánh đồng lúa chín vàng nặng trĩu hạt. Thôn quê tôi có con đường làng rợp bóng tre xanh, có cây đa nơi đình làng đầu ngõ. Và thôn quê tôi có cánh chim non, cánh cò trắng bay nghiêng trên vòm trời khi chiều xuống. Tất cả đều thật đẹp biết bao. Hồn quê đẹp là thế nhưng tình quê còn đẹp hơn, nó ăn sâu vào trong nếp nghĩ, nếp sống của người dân nơi đây.

Tôi trở về trong vòng tay yêu thương của ngoại và sự chào đón của cô dì chú bác, những người hàng xóm và lũ trẻ con trong xóm nữa. Cô Năm hỏi han gia đình, khen tôi dạo này lớn phổng ra,

xinh đáo đẽ. Di Mai thì bảo mẹ Lan nuôi khéo thật, mới đó mà sắp thành thiếu nữ, rồi mọi người hỏi thăm công việc của bà mẹ, kể cho tôi nghe chuyện chị Hai con cậu Tuấn vừa đậu thạc sĩ, bé Hà con dì Lan sắp vào lớp một,...những cuộc chuyện trò cứ thế rôm rả khắp nhà, ai cũng chào đón và chăm sóc khiến tôi cảm giác mình như một người rất đặc biệt vậy.

Đến sớm mai, tôi được dịp dậy sớm cùng bà ra vườn. Giờ đây tôi mới có thời gian ngắm nhìn kỹ ngôi nhà yêu quý của bà. Ngôi nhà cấp bốn khá khang trang được sơn màu xanh nước biển, mái ngói đỏ tươi, sân nhà rộng rãi và sạch sẽ. Trong khu vườn đầy những rau xanh mướt và những hàng trái cây bưởi, xoài và ổi. Hương quả chín thơm lừng hoà trong hương hoa ổi được gió nhẹ mang đi thoang thoảng vô cùng dễ chịu. Bầy chim hót lanh lảnh trên bụi tre cuối vườn hoà thêm vào thiên nhiên khúc nhạc đầy sôi động. Một vài bác nông dân ra đồng từ sớm để tránh cái nắng oi bức của trưa hè. Tôi cùng bà tưới nước cho rau rồi tranh thủ hái một ít để đem vào nấu canh cho bữa trưa. Hai bà cháu vừa làm vừa kể chuyện thật vui vẻ.

Mấy trẻ hàng xóm tranh thủ qua chơi với tôi, chúng tôi chơi trò đuổi bắt, bắn bi,...chơi với lũ bạn thật tuyệt, lâu rồi tôi mới có được cảm giác thoải mái như vậy. Rồi khi chiều về, chúng tôi ra đồng để mò ốc, đó là công việc thú vị hấp dẫn tôi nhất. Quanh những bờ mương, ruộng lúa, chúng tôi lần theo, bắt những chú ốc đang mài mê ngủ quên mang về. Lũ trẻ chúng tôi thích thú trước nồi ốc thơm lừng mùi chanh sả, vừa ăn vừa kể chuyện ở trường, ở lớp cho nhau nghe.

Mới đó mà đã hơn một tuần ở lại quê, tôi phải tạm biệt mọi người lên thành phố. Dù thời gian nghỉ hè còn nhiều nhưng tôi phải lên để còn giúp mẹ chăm em, dọn dẹp nhà cửa. Mọi người chia tay nhau trong sự lưu luyến khôn nguôi, cô dì gửi người con gà, người thì chục quả trứng, ít long đở biểu gia đình. Thế đấy, những món quà chẳng có gì là to tát, bình dị mà ấm áp tình quê. Bởi thế mà dù đi đâu, tôi có bao giờ quên được quê hương mình.

Bài văn mẫu Tả một cảnh đáng nhớ trong chuyến về thăm quê em - Mẫu 3

Gia đình em sống ở Hà Nội, nhưng mẹ em vốn là người miền Trung, gốc Huế. Mỗi năm gia đình em chỉ về thăm quê một đến hai lần, nhưng lần nào về quê cũng rất vui.

Em còn nhớ đó là năm lớp 4, nhân dịp Giỗ ông cố ngoại, mẹ và em sắp xếp vào thăm quê. Em và mẹ đi xe khách hơn 6 tiếng đồng hồ mới tới Huế, dù rất mệt nhưng sự chào đón của mọi người khiến cả em và mẹ đều quên đi sự mệt mỏi lúc ấy.

Mọi người cùng nhau dọn bữa cơm họp mặt, trò chuyện sau thời gian không gặp gỡ. Đó là những câu chuyện về người bà con xa, về bác hàng xóm gần và cả những câu chuyện về dự định tương lai của các cháu trong gia đình.

Sau bữa ăn, em cùng mẹ đi dạo phố. Huế cũng như mọi lần em về, trầm tư như mang một nỗi niềm gì đó. Những hàng cây bắt đầu rụng lá vàng, rải trên những con đường thứ màu sắc mê hoặc lòng người. Cầu Tràng Tiền tư lự bên dòng sông Hương chiều cuối thu êm đềm, thanh thoi. Dòng sông lúc này đây như một cô gái Huế vậy, đầy dịu dàng, đắm thắm và e ấp, những gợn sóng lăn tăn vỗ nhẹ vào bờ càng khiến người ta mong chờ, khắc khoải một điều gì đó không rõ. Em và mẹ ghé vào nhà sách Phú Xuân, mọi người rất đông nhưng lạ thay không một tiếng ồn, thỉnh thoảng chỉ nghe vài âm thanh bé xíu từ tiếng trang sách được lật mà thôi. Điều ấn tượng lúc này có lẽ là sự tế nhị và văn minh con người quê hương mình.

Em và mẹ trở về nhà ngoại lúc trời cũng bắt đầu tối. Bữa cơm tối đã dọn sẵn, những món ngon ưa thích của em và mẹ đều được bà và dì Năm làm như một món quà cho mẹ con em. Sau đó mọi người cùng nhau xem tivi đầy âm áp, em sà vào lòng bà nắm lấy đôi tay gầy guộc của bà và thấy thương bà nhiều lắm. Em bảo với bà: "Bà ơi, ít bữa bà ra Hà Nội chơi với cháu nghe bà". Bà cười hiền hậu rồi nhìn tôi âu yếm, bảo:

"Bà già rồi, có đi được đâu xa. Mẹ con cháu phải tranh thủ mà vô thường xuyên với bà nghe". Tôi dang cánh tay bé nhỏ của mình ôm lấy bà, dù không nói gì nhưng có lẽ cả bà và tôi đều hiểu được sự thương yêu và quý trọng của tôi với bà.

Hôm sau cùng ngày giỗ của ông, mọi người đến từ sớm để chuẩn bị. Sau khi hoàn thành công việc là tôi và mẹ chia tay mọi người để ra Hà Nội cho kịp chuyến xe. Mọi người biếu gia đình rất nhiều quà, tuy bé nhỏ nhưng đong đầy tình cảm từ con người quê hương.

Tạm biệt xứ Huế thương yêu mà lòng tôi không nỡ, đành chấp nhận chia xa hẹn ngày gặp gỡ, ngày được gặp lại ngoại và những người thân yêu.

Bài văn mẫu Tả một cảnh đáng nhớ trong chuyến về thăm quê em - Mẫu 4

Mùa hè năm ngoái, ba mẹ cho em về quê ngoại chơi với ông và và cậu mợ. Chuyến đi ấy chỉ 10 ngày nhưng em có rất nhiều kỉ niệm không thể quên từ chuyến đi chơi ý nghĩa ấy.

Năm ngoái, chỉ mình em về quê chơi, còn ba mẹ không về, vì bận công việc. Quê ngoại em rất yên tĩnh, nhà bà ngoại nằm cạnh cánh đồng lúa mênh mông. Lúc đó đang mùa thu hoạch lúa nên cánh đồng rợp màu vàng trải dài đến vô tận. Bà con cô bác xung quanh nhà nội dậy thật sớm và dắt trâu, kéo xe bò ra đồng bắt đầu gặt lúa.

Em cũng đòi cậu mợ cho đi cùng để dắt trâu với thằng Tèo. Cậu mợ cho em ngồi lên chiếc xe bò và bắt đầu ra đồng. Cảm giác lần đầu tiên được ngồi xe bò thật là thích, chiếc xe đi chuyển chậm chạp nhưng rất an toàn. Lúa ruộng nào cũng nặng trĩu bông, mọi người cười đùa với nhau rất vui vẻ. Hình như là vụ mùa bội thu.

Bà ngoại em biết em thích ăn bánh lá nên hôm nào đi chợ bà cũng mua cho em hai cái. Buổi chiều ở quê thực sự rất đẹp, mát mẻ và trong lành. Ông ngoại làm cho em và thằng Tèo một con điều sáo to, khi gió nổi bọn em lại mang điều ra thả. Nhìn điều bay lượn giữa không trung bao la em rất thích thú và thấy thoải mái.

Mặc dù ở quê ngoại không có nhiều bánh kẹo, xe cộ như ở thành phố nhưng ở đây mọi người rất thân thiện, sống tình cảm với nhau. Em về nhà ngoại chơi nhưng hàng xóm của ngoại vẫn sang chơi và cho em quà bánh. Em rất yêu mến họ.

Có nhiều hôm, thằng Tèo dẫn em đi chăn trâu cùng, chăn từ chiều đến tối, lúc mặt trăng lên cao mới lùa trâu về. Trẻ con ở xóm này đưa nào cũng chăm chỉ chăn trâu như vậy. Em rất thích thú khi được theo mấy đứa ra đồng, nhìn mấy đứa tát cá ở dưới con mương dài ngoằn ngoèo.

Về đây em lần đầu tiên được đi tắm ao, nhưng ngoại phải đứng trên bờ trông thì em mới dám bước xuống ao tắm. Được vẫy vùng giữa dòng xanh mát, dịu nhẹ của ao quê nhà, em rất thích thú.

Mặc dù em chỉ ở quê ngoại được mười ngày nhưng với em đã có rất nhiều kỉ niệm đáng nhớ với vùng quê này. Em mong sao hè năm nay ba mẹ sẽ cho em được về quê ngoại được, để được vui đùa thoải mái mà không phải lo lắng điều gì.

Bài văn mẫu Tả một cảnh đáng nhớ trong chuyến về thăm quê em - Mẫu 5

Chủ nhật vừa rồi em cùng với bố mẹ về quê thăm bà ngoại. Đó là nơi có cánh đồng lúa xanh mát, chỉ ngủ thôi, cũng đã thấy dễ chịu vô cùng.

Sau một thời gian thi cử mệt mỏi, cuối cùng em cũng đã được xả hơi. Quê ngoại là nơi em luôn mong được về chơi. Em rất nhớ ngoại, nhớ anh chị, cô chú ở đó.

Quê ngoại em là một miền quê yên bình, tĩnh lặng, không ồn ào như thành phố Hà Nội. Suốt chặng đường đi, em luôn háo hức, mong chờ. Cũng lâu lắm rồi em mới được về thăm ngoại. Hai

bên đường về nhà ngoại lúa xanh mướt, thoang thoang mùi thơm của lúa lúc trở đồng! Xa xa là bóng hình những chú bò, trâu đang chăm chỉ gặm cỏ. Các chú rất khoái món cỏ bởi cỏ cũng xanh và "ngon" như lúa vậy! Các bác nông dân đang ngồi nghỉ bên bờ, ai cũng nở nụ cười rất tươi dù trên trán vẫn lấm lấm những giọt mồ hôi. Gặp ai bố em cũng chào rất nhiệt tình. Mọi người dường như đều là người quê, người làng người nước nên thân thiết ghê!

Về tới nhà ngoại, em đã thấy ngoại đón sẵn ở cổng. Ngoại lo em và bố mẹ mệt nên chuẩn bị sẵn chiếc chiếu ngoài hiên để cả nhà ngồi nghỉ. Nhưng em không thấy mệt tí nào, dù đường có hơi xa một chút, em vẫn cảm thấy "sung sức" lắm! Nhìn ngoại ngày một già đi, em thương ngoại lắm! Mái tóc ngoại bạc hết rồi, chỉ còn thưa thưa vài sợi đen. Ngoại vuốt tóc em, hỏi em sức khỏe, học tập và dặn dò em rất ân cần.

Nghỉ một lát, em vội phụ ngoại ra vườn hái hoa quả. Chà, vườn nhà ngoại nhiều quả tươi ngon ghê! Nào là na, nào là ổi, là khế,..... Rất nhiều quả cho em lựa chọn. Em phụ ngoại hái mỗi loại một ít đem về ăn. Quả do tay ngoại trồng có khác. Ngon và mát vô cùng!

Ngoại có nuôi một chú mèo rất dễ thương. Em chơi với chú mãi mà không thấy chán. Buổi tối em phụ ngoại nhặt rau nấu cơm. Bữa cơm tối hôm đó, cả nhà em quây quần bên nhau. Thấy ngoại cười hạnh phúc, lòng em cũng tràn ngập xúc động. Em thương ngoại lắm, năn nỉ ngoại lên ở cùng gia đình mà không được. Ngoại nói ngoại ở quê quen rồi, ngoại không muốn đi ở nơi khác.

Hôm sau tạm biệt ngoại mà trong lòng em buồn rười rượi. Chỉ mong hè tới thật nhanh để em có thể về thăm ngoại được lâu hơn.

Bài văn mẫu Tả một cảnh đáng nhớ trong chuyến về thăm quê em - Mẫu 6

Quê nội em ở rất xa thành phố nên chẳng mấy khi em được về thăm. Năm nay dù đã mười hai tuổi nhưng em cũng mới chỉ được về thăm ông bà nội có một lần. Lần ấy lâu lắm rồi, từ khi em còn nhỏ lắm nên hầu như em chẳng nhớ điều gì nữa. Thế nhưng tuần vừa qua, cảm ơn những ngày nghỉ của bố, em đã được về quê nội.

Bố báo tin mừng trước ba ngày. Ba ngày là khoảng thời gian quá lâu để hâm nóng niềm vui và chờ đợi. Thế rồi cuối cùng em cũng chờ được đến lúc lên tàu. Chuyến tàu hôm ấy đông đúc và ồn ã lắm. Dường như em có cảm giác ai cũng về quê thì phải. Con tàu lăn bánh rời khỏi sân ga trong một niềm vui mừng băng khuâng khó tả. Tàu chạy gần cả một ngày nhưng em không muốn ngủ. Cảnh vật bên đường mới thích làm sao. Hết làng mạc lại đến cánh đồng, rồi đồi bãi bát ngát mênh mông. Hai bên đường lúc thì rợp một màu xanh, lúc lại nhộn nhịp vô cùng khi tàu đi qua phố chợ. Em đang miên man suy nghĩ thì tàu đến sân ga.

Nhà nội cách sân ga chưa đầy nửa cây số nên bố quyết định cả nhà đi bộ. Bước trên con đường mà dưới chân sỏi và đá cứ kêu lạo xạo, em thấy có một cái gì đó lạ vô cùng. Một cảm giác em chưa từng được trải qua. Loáng cái đã đến cổng nhà bà nội. Chiếc cổng bằng tre cũ kỹ, che một phần giàn mướp sai trĩu quả bên trong. Thấy cả nhà đã về tới cổng, bà nội vui mừng ra đón. Không hiểu sao lúc ấy tự nhiên em vút ngay túi đồ xuống đất sà vào lòng bà nội mà nức nở. Buổi tối hôm ấy qua đi trong một giấc ngủ ngon lành cùng bà nội.

Sáng hôm sau bà gọi em dậy sớm và hình như em cũng không muốn ngủ lười như ở trên thành phố. Bây giờ em mới kịp quan sát kỹ ngôi nhà của ông bà nội. Ngôi nhà ba gian lâu ngày bị gió sương làm chuyển sang màu nâu bạc. Nhưng bên trong vẫn toát lên vẻ ấm cúng, thiêng liêng và gần gũi vô cùng. Trong bữa cơm buổi sáng, em cố khớp những hình ảnh đã hình dung với hình ảnh thực của ông bà nội. Ông bà trẻ hơn so với suy nghĩ của em. Dù đã ngoài bảy mươi nhưng ông vẫn khỏe mạnh và quắc thước. Bà nội tóc có bạc hơn nhưng bà vẫn còn nhanh nhẹn lắm.

Bữa cơm vừa xong là lúc em bắt đầu được thưởng thức những cảm giác thú vị của đồng quê. Trong khi ông bà miệng bồm bẻm nhai trà cùng bố mẹ em và các chú bàn công chuyện thì em được các anh chị họ rủ ra đồng chơi. Hôm nay em là nhân vật trung tâm nên anh chị nào cũng giành phần để chăm chút cho cậu em từ thành phố mới về. Ôi! Những ngày ở quê, các anh chị đã cho em biết thêm bao điều thú vị. Và có lẽ vui mừng hơn cả là những trò chơi của tụi nhỏ ở nông thôn. Lần đầu tiên em biết thế nào là một con diều sáo. Và lại còn được anh hai cho cầm dây mới thích chứ. Rồi còn biết thêm trò chơi chọi dế, đánh cỏ gà, đá bóng bằng trái bưởi phơi khô...lại còn cả những buổi được đi chăn trâu thật là ngộ nghĩnh. chỉ vài ngày mà em quen thêm bao nhiêu người bạn mới. Điều lạ là ai cũng dễ gần, cũng dễ chơi và nhanh thân thiết lắm chẳng như trên thành phố.

Những ngày ở quê vội vã qua đi trong sự nuối tiếc của em vì hầu hết những cuộc chơi còn đang dang dở. Ngày trở về thành phố ông bà còn cho rất nhiều quà. Bà ôm em vào lòng khóc nhưng không rơi nước mắt. Bà nói: Cháu bà ngoan! Về thành phố nhớ chăm chỉ học hành, lần sau trở lại chắc cháu bà lớn lắm. Em không nức nở như lúc mới về mà chỉ đứng đung. Ở trong lòng bà em cảm thấy quê nội ấm áp, thiêng liêng, cao quý mà gần gũi xiết bao.

Bài văn mẫu Tả một cảnh đáng nhớ trong chuyến về thăm quê em - Mẫu 7

Sau chín tháng học hành vất vả, cuối cùng chúng em cũng được nghỉ hè. Mùa hè đến, bố mẹ thường hay đưa em đi chơi công viên nước hoặc đi xem vườn thú. Nhưng em thích nhất là được về quê thăm ông bà nội.

Như mọi năm, cứ đầu mùa hè là gia đình em dành khoảng 3 - 4 ngày cùng nhau về quê chơi. Quê em đẹp lắm. Đi trên con đường đất gập ghềnh sỏi đá, ngồi trong xe nhìn ra xa, là cánh đồng lúa rộng bao la mang màu xanh của mạ non. Xa xa, một vài chú bò đang khoan thai gặm cỏ. Một vài cậu bé đang chạy đuổi nhau để giành lấy cánh diều đang bay cao trên trời xanh rộng lớn. Chốc chốc, một đàn chim lại đua nhau chuyền càn.

Nhà ông bà nội em nằm trên một con đường nhỏ, ô tô không đi vào được. Nhà ông bà lợp mái ngói đỏ, mang màu rêu phong cổ kính. Trước nhà là một mảnh vườn nhỏ, là nơi ông em trồng rau và nuôi gà. Cảnh đó là một ao đầy cá. Khi thấy em và bố mẹ đến, ông bà phấn khởi lắm. Ông ôm em một cái thật chặt sau đó dắt em ra vườn chơi rồi cầm cần rỏ em ra câu cá. Hai ông cháu nói chuyện rôm rả. Ông hỏi thăm tình hình học tập của em và kể cho em nghe rất nhiều chuyện. Thấy hai ông cháu đang vui vẻ với nhau, bà em dắt bố mẹ em vào nhà và pha chè.

Tối đến, bà cùng mẹ chuẩn bị bữa cơm "cây nhà lá vườn": cá kho, thịt luộc cùng canh chua - toàn thịt rau mà ông bà nuôi trồng trong ao vườn. Có lẽ bởi thế nên em thấy bữa ăn rất ngon. Xong, em ra nằm võng ở ngoài vườn và ngủ đi lúc nào không hay.

Thời gian trôi qua mau cũng đã đến lúc bố mẹ phải đi làm, em cũng cần chuẩn bị cho năm học mới. Trước khi chia tay, ông tặng em chiếc cần câu của ông và dặn: "Khi nào rảnh thì lại lên đây chơi với ông nhé".

Bài văn mẫu Tả một cảnh đáng nhớ trong chuyến về thăm quê em - Mẫu 8

Tuổi thơ của tôi gắn liền với thành phố sầm uất, với những khu nhà cao tầng và những con đường nườm nượp người qua lại. Vì thế, mỗi lần nghỉ hè được về quê với tôi thật hạnh phúc. Năm ngoái, tôi được học sinh giỏi nên bố mẹ cho về quê chơi một tháng với ông bà.

Đường về quê xa lắc, xa lơ. Tôi nhớ mãi câu nói ấy của Dế Mèn khi trở về nhà thăm mẹ và các anh. Mèn đã không quản ngại khó khăn mà thấy vui khi được trở về với quê hương của mình. Tôi lúc này cũng hăng hái như chàng Mèn vậy. Dù đi xa nhưng tôi cũng không thấy mệt, chỉ thấy háo hức mà thôi.

Về quê, tôi được sống trong một không gian trong lành, sáng khoái, khác hẳn nơi phố phường chật hẹp. Tôi về thăm, ông bà vui lắm. Ông bà rất thương tôi, đùm bọc xa xôi không thường xuyên chăm sóc. Vì thế, tôi được ông bà rất cưng chiều. Ở quê không chỉ có ông bà tôi mà còn rất nhiều các chú, các cô của tôi nữa. Vừa về nhà, mấy đứa em họ tôi chạy sang kéo đi chơi. Đến đâu chúng nó cũng nhanh nhẩu giới thiệu tôi là con gái bác ở ngoài Hà Nội làm tôi ngượng lắm. Tôi đến nhà các chú, các cô chào mọi người, ai cũng khen tôi lớn hơn trước và xinh xắn hơn. Những người dân quê thật thà lắm, sống giản dị và rất chân thành.

Những ngày ở quê, ngày nào tôi cũng được các em lập cho một kế hoạch hấp dẫn. Sáng sáng, tôi cùng các em đi bắt tôm. Những con tôm trong chiếc giỏ nhảy lách tách. Buổi trưa tròn ngủ, chúng tôi vào vườn chơi, chơi ô ăn quan, chơi chuyền hay trốn tìm. Chiều đến, tôi cùng các em ra bờ đê lộng gió. Chiều, gió thổi mát rượi. Mấy chú trâu, chú bò nhón như gặm cỏ. Cảnh vật thanh bình biết bao. Chúng tôi cùng tổ chức thi thả diều. Những con diều nhiều màu sắc bay liệng trên không trung, chao đi chao lại thật thích. Tôi ước mình như con diều kia để có thể bay về quê nhà bất cứ lúc nào. Bên cạnh, diều của các bạn cũng bay cao không kém. Các bạn ấy còn hướng dẫn tôi cách làm diều nữa. Tuy đơn giản thôi nhưng rất cần kiên trì, chịu khó.

Tôi nhớ nhất là những hôm mưa được nghịch nước. Hôm đó, có cơn mưa rào rất to, kéo dài suốt mấy giờ đồng hồ. Bọn trẻ con trong xóm thấy mưa chạy ra lội bì bõm. Tôi ở trong nhà nhìn mưa, thấy như một tấm màn trắng giăng khắp không gian. Tạnh mưa, chúng tôi chạy ngay ra đồng bắt tôm, bắt tép. Nhưng muốn sang bên đồng phải đi qua cây cầu nhỏ. Tôi vốn không quen nên sợ chằng dám bước qua. Bạn bè cố vũ mãi, tôi liều lĩnh bước đi. Bỗng "ùm", tôi sảy chân ngã nhào xuống con kênh phía dưới. Bọn trẻ kéo tôi lên. Chúng nó cười âm ỉ. Mặc cho áo quần ướt, tôi cùng chúng rong ruổi khắp cánh đồng. Đâu đâu cũng xúc được tôm tép. Cảm giác lần đầu bắt được những con cá, con cua nhỏ xíu tôi rất vui sướng, như chính mình là người lao động thực thụ. Bỗng "oạch", tôi lại bị ngã. Do đường đất trơn quá mà tôi lại bị té. Lũ trẻ con lại khúc khích cười. Chúng nói rằng, đây mới chính là con ếch to nhất của buổi đi "săn" này. Còn tôi, quần áo lấm lem, ngượng chín mặt...

Một tháng hè trôi qua thật nhanh chóng. Đã đến lúc tôi phải trở về thành phố, lại học thêm văn toán và âm nhạc... Bố mẹ về đón mà tự dưng tôi không muốn đi nữa, thấy nuối tiếc một cái gì, như khi phải xa một thứ mình yêu quý... Các cô, các chú tôi gửi cho bao nhiêu là quà. Các em tôi đưa

nào cũng nắm tay giữ lại, những bạn hàng xóm cũng sang chia tay. Chúng còn tặng tôi rất nhiều quà nữa. Những món quà ấy tôi vẫn giữ đến tận bây giờ.

“Quê hương là chùm khế ngọt, cho con trèo hái mỗi ngày....” Những câu thơ thân thương ấy mỗi lần vang lên tôi lại thấy nhớ ông bà, nhớ lần về quê với bao kỉ niệm. Và lúc đó, tôi ước mình là một cánh diều để bay ngay về với quê hương.

Bài văn mẫu Tả một cảnh đáng nhớ trong chuyến về thăm quê em - Mẫu 9

Cuối tuần vừa rồi, cả nhà em đã cùng nhau về thăm quê ngoại. Đó là một làng chài ở ven biển, có rất nhiều những điều thú vị.

Tối thứ sáu, em cùng bố mẹ sắp xếp áo quần, quà bánh các thứ vào vali, túi cho gọn gàng, để sẵn vào cốp xe rồi mới đi ngủ. Sáng hôm sau, không cần mẹ gọi mà em đã tự thức dậy từ sáng sớm, vệ sinh cá nhân và xuống nhà chờ mẹ. Bởi vì em rất mong chờ chuyến đi ngày hôm nay. Suốt đường đi, em cứ nhìn chăm chú ra bên ngoài cửa sổ. Để chờ đợi được nhìn ngắm hình bóng quen thuộc của những hàng dừa cao vút ở quê ngoại. Từng dãy nhà cao tầng, làn xe cứ thế lướt nhanh qua ô cửa. Dần dần, các tòa nhà thưa thớt đi, và những lùm cây cũng xuất hiện nhiều hơn. Chợt, em nhìn thấy từ xa, những tàu dừa đung đưa trong gió. Và nghe thấy cả tiếng sóng vỗ rì rào. A, vậy là đã sắp đến nơi rồi. Qua cửa kính, em nhìn thấy bãi biển rộng lớn, với bãi cát vàng ươm. Từng đợt sóng thi nhau lao vào bờ rồi tan ra như vũ công đang chào đón người con trở về thăm quê. Sau một khúc cua, một xóm chài nhỏ hiện ra trước mắt em. Hình ảnh những ngôi nhà mái ngói đỏ tươi san sát nhau khiến em cảm thấy thân thương, ấm cúng lạ lùng. Tiến vào trong, qua vài lối rẽ thì em cũng đến được nhà bà ngoại. Đó là ngôi nhà cấp bốn nhỏ và hơi cũ nhưng rất xinh đẹp, nằm lẫn trong bóng mát của cây vườn.

Từ xa, em đã nhìn thấy ông và bà ngoại đang đứng chờ ở trước cổng. Vừa xuống xe, em liền chạy lại ôm chầm lấy ông bà. Bố mẹ cũng theo sau đó mà đi vào nhà. Bố trí trong nhà thì vẫn vậy, không có gì mới cả. Vẫn sạch sẽ và gọn gàng. Bà ngoại rót nước mát cho cả nhà uống. Còn đem ra một đĩa ôi thơm ngọt vừa hái ở ngoài vườn. Em vừa ăn vừa ngồi tựa vào bà, nghe mọi người tỉ tê trò chuyện, không khí vui sướng vô cùng. Trưa hôm đó, sau khi dùng cơm, em theo ông ngoại ra ngủ trưa ở chiếc chõng tre sau vườn. Nằm trong bóng mát của cây cối, tận hưởng làn gió mát rười rượi thổi từ biển vào, em chìm vào giấc ngủ từ lúc nào không hay. Đến lúc thức dậy, trời đã ngả về chiều muộn. Khi đó, chị Mai hàng xóm dẫn em cùng các bạn nhỏ ra bờ biển. Cả bọn rượt đuổi nhau, bơi lội, rồi nhặt vỏ sò. Một lát sau, khi đã mệt nhoài, chúng em lại nằm nghỉ dưới gốc cây dừa. Chợt, trong tiếng sóng biển rì rào vang lên tiếng tàu lớn chạy sẽ ngang lướt sóng. Mở mắt ra, em choáng ngợp trước khung cảnh đồ sộ của những đoàn thuyền đánh cá trở về. Những chiếc thuyền lớn của những người ngư dân mang theo biết bao tôm cá về đất liền. Nhìn gần, em nhận ra có bác Hải, bác Thắng cũng đang lái một chiếc tàu tấp vào sát bờ cát. Người dân từ trong làng nô nức ra nhận hàng, phân loại để đem bán hay chế biến. Tối hôm đó, em được ăn một bữa hải sản no nê, tươi ngon, sảng khoái vô cùng. Ngày hôm sau, em được bà dẫn ra chợ. Dù không phải lần đầu, nhưng em vẫn phải choáng ngợp trước cảnh chợ hải sản tấp nập người mua kẻ bán. Dù các loại cá, cua, tôm, mực, sò... mà em ít khi được nhìn thấy.

Chiều chủ nhật, em và bố mẹ lại trở về thành phố. Vừa soạn đồ mà em vừa tiếc nuối vô cùng. Giá như thời gian trôi chậm đi chút nữa, để em được ở lại quê ngoại lâu hơn. Lúc chia tay, em ôm chặt ông bà thêm lần nữa, và hẹn ông bà rằng tháng sau sẽ lại về quê chơi.

Chiếc xe ô tô cứ thế đều đặn lăn bánh, đưa em rời xa mảnh đất yêu quý này. Em mong rằng ông bà ngoại sẽ mãi luôn khỏe mạnh, yêu đời như bây giờ. Để quê ngoại sẽ vẫn luôn là nơi trở về tuyệt vời cho những đứa trẻ thơ.

Bài văn mẫu Tả một cảnh đáng nhớ trong chuyến về thăm quê em - Mẫu 10

Cuối tuần vừa rồi, cả gia đình em đã cùng nhau về quê thăm ông bà ngoại. Đây là chuyến đi vô cùng vui vẻ và ý nghĩa đối với em.

Quê ngoại em là một ngôi làng nhỏ ở miền núi thuộc tỉnh Lạng Sơn. Sau gần bốn tiếng ngồi xe xóc nảy, cả gia đình em cũng về đến cổng làng. Từ xa, em đã nhìn thấy bác cả đứng chờ ở đầu làng. Thấy bố mẹ và em xuống xe, bác vui mừng bắt tay từng người một. Trên đường về nhà bà, ai đi qua cũng dừng lại hỏi thăm và gửi đến gia đình em những nụ cười thật hiền lành. Điều đó giúp em cảm nhận được sự ấm áp của tình làng nghĩa xóm chốn thôn quê. Về đến nhà bà, em nhận ra ngay hình dáng quen thuộc đang đứng chờ ở trước sân. Thế là, em liền chạy lại, ôm chầm lấy bà ngoại. Khi mọi người đều đã tề tựu đông đủ, thì kéo nhau vào nhà để tiện hàn huyên tâm sự. Ông bà hỏi thăm về đủ thứ chuyện, nào là mọi người có khỏe không, chuyện học tập như thế nào, công việc ra sao... Tất cả thể hiện sự quan tâm, lo lắng của ông bà dành cho con cháu. Tình cảm ấy thật đáng quý biết bao.

Chiều hôm ấy, trong khi bà và mẹ đang chuẩn bị bữa tối, thì ông dẫn em đi dạo vòng quanh xóm. Ông dẫn em ra hồ sen ở sau làng, có gió mát lồng lộng và những bông sen nở rộ. Ông dẫn em đến ngắm ruộng lúa xanh tốt, cạnh đó còn có cả bãi mía nữa. Ông thoãn thoắt chặt vài cây mía rồi cùng em kéo về để tráng miệng sau bữa tối. Trên đường về, trời đã dần tối. Nhìn ngắm những dãy núi xa xa lẫn sau màn mây khói tía; nhìn từng đàn chim đang vội bay về tổ, em thấy lòng mình bình yên lạ kì. Lúc ấy, em mới thấu hiểu thật sự ý nghĩa của quê hương. Đó là nơi để con người ta được trở về, được nghỉ ngơi, được là chính mình.

Tối hôm đó, em được ngủ cùng với bà ngoại. Bà kể cho em nghe những câu chuyện cổ tích từ ngày xưa ngày xưa. Những câu chuyện đó em đều đã nghe hết rồi. Thế nhưng có lẽ chính ánh trăng thanh, làn gió mát rượi, tiếng ve kêu, tiếng lá xào xạc, cùng giọng kể hiền từ của bà đã khiến câu chuyện trở nên hấp dẫn hơn, và làm em dễ chìm vào giấc ngủ hơn.

Ngày hôm sau, sau khi ăn cơm trưa thì cả nhà em vội lên xe để trở về Hà Nội. Trên xe mang theo những món quà như trứng gà, rau xanh, ổi, mít... Tất cả là do ông bà ngoại, cùng bà con láng giềng đem sang cho. Tuy không quá đắt đỏ hay quý hiếm, nhưng chúng vẫn có giá trị vô cùng to lớn, bởi được mạ lên lớp vàng của tình người.

Trên đường rời xa quê ngoại, lòng em cảm thấy tiếc nuối vô cùng. Em mong sao thời gian trôi nhanh, để lần nữa được về quê thăm ông bà.

Dàn ý Tả một cảnh đáng nhớ trong chuyến về thăm quê em

1. Mở bài:

- Giới thiệu vài nét về chuyến thăm quê đó của em: Vào dịp nào?, Đi cùng ai?, Đó là quê nội hay quê ngoại?

- Nêu cảm xúc, suy nghĩ khái quát của bản thân về chuyến đi đó.

2. Thân bài:

- Kể về tâm trạng, cảm xúc của em trước chuyến đi, trên xe, khi xuống xe.
- Kể những điều em được tận mắt chứng kiến về những thay đổi về quang cảnh của quê hương.
- Kể lại cảnh đi thăm mộ tổ tiên; gặp gỡ người thân, họ hàng, làng xóm.
- Kể về những hoạt động của em trong những ngày về thăm quê.
- Kể lại những cảm xúc lúc chia tay người thân, trở về thành phố...

3. Kết bài: Nêu suy nghĩ, tình cảm của em đối với chuyến thăm quê đó.